

den kun vedbliver at opkræves paa et enkelt Sted. Det maa derhos antages, at den bebudede Indkomsskat vil komme til at træffe den i Kjøbenhavn tilstedeværende Formue og Indtægt i høj Grad, og da det ikke vil være muligt, for Vedkommende at fradrage den Skat, som de komme til at erlægge til Staten for Indførselsconsumtion, fra deres samtlige Indtægter, forinden der kan blive Spørgsmaal om den Indtægt, af hvilken Indkomsskatten skal svares, saa vilde det være ubilligt at lade disse to Afgifter samtidigt bestaae. Vi søgte derfor om det Tidspunkt, som vi kunde antage at være det nærmeste, fra hvilket vi med tilbørligt Hensyn til de øvrige Omstændigheder turde foreslaae, at Afgiften skulde ophøre; vi troede da ikke at turde foreslaae dette før til Udløbet af næste Finantsaar, fordi vi efter de Erklæringer, som ere afgivne af Finantsministeren og efter hvad der foreligger om Statens hele finantstille Tilstand ifølge det forelagte Forslag til Finantsloven, kunde indsee, at det i det næste Finantsaar vilde være i høj Grad betænkeligt, at berøve Statskassen den Indtægt, som den vil kunne have af Indførselsconsumtionen i Kjøbenhavn. Derimod troede vi, at, naar der bliver overladt Finantsbestyrelsen en saadan Tid, som der efter Forslaget vil være, til at tage under nærmere Overveielse, hvilke andre Indtægtskilder der kunde være at tage Hensyn til, forsaavidt det er fornødent at tilveiebringe et Bederlag for Statskassen for den Indtægtsafgang, som den vil lide ved Indførselsconsumtionens Afskaffelse i Kjøbenhavn, og, naar man tillige, forsaavidt man skulde søge en Hjælpkilde i Indkomsskatten, overlader Finantsministeren den fornødne Tid, forat kunne oversee, hvorledes Skatteansættelsen vil blive med Hensyn til denne, og hvorledes denne Skat vil indgaae i nogen Tid, i alt Fald i det første Hjerdingaar, saa vilde den fornødne Forberedelsestid være overladt til Ministeren for at kunne træffe de i den Henseende fornødne Foranstaltninger. Idet jeg saaledes har tilladt mig denne Ankyndning, troer jeg ogsaa deri ligger tilstrækkelig Grund for, at Udvalget for sit Vedkommende idetmindste ikke kan anbefale Thinget at gaae ind paa Forslaget, som er stillet af Rigs-

dagsmanden for Holbek Amts 2det District (Tscherning), da det ikke alene gaaer ud paa at give Finantsministeren Bemyndigelse til, naar han finder, at det kan forenes med Statskassens Vel, at ophæve Indførselsconsumtionen, — da vi i saa Fald ikke vilde have fundet nogen Betænkelighed ved det, uagtet vi ikke troe, at det saa vilde føre til noget Resultat — men derimod efter sin Affattelse gaaer ud paa, at forpligte Finantsministeren til inden næste Rigsdagssession at have Indførselsconsumtionen i Kjøbenhavn ophævet, og vi af de Grunde, som vi have tilladt os at anføre, ansee det for betænkeligt, at sætte Terminen for Opsættelsen tidligere end til Udløbet af næste Finantsaar.

Tscherning: Jeg troer, at naar man vel har lagt Mærke til hvad den ærede Ordfører nu har sagt, saa vil man see, at hans Slutning imod mit Forslag ikke saa ganske, saaledes forekommer det mig, var begrundet i hans Fremstilling. Han fremførte, at han ønskede Consumtionen snarest mulig affkaffet, og som en Hovedgrund fremførte han, at han meente, at naar Indtægtskatten kom til at hvile paa Kjøbenhavn, saa vilde den komme til at hvile der med en saa stor Bægt, at det vilde være formeget at opkræve den samtidig med Consumtionen. Nu vil jo denne Skat blive opkrævet længe før Finantsaaaret 1852, altsaa forinden det Tidspunkt, fra hvilket det ærede Udvalg har villet lade Consumtionen ophøre; jeg samstemmer ikke med ham, naar han siger at der bør tages Hensyn til, med hvilken Byrde Indtægtskatten vil falde paa Kjøbenhavn, men det kommer an paa, med hvilken Byrde Indtægtskatten vil falde paa hele den Deel af Landet, som i væsentlig Grad kommer til at betale Consumtionen, og det er Sjælland eller, om man vil Sjælland og Kjøbenhavn i Forbindelse. Ogsaa det er min Betragtningssmaade; man bør ikke paa en enkelt Deel af Landet lade hvile en saa betydelig dobbelt Skat, man bør ikke udsætte Tidspunktet saalænge, men hvad man især ikke bør, det er, man bør ikke mellem Bestemmelsens Givelse og dens Iværksættelse lade ligge en ny lovgivende Forsamling; man bør ikke sætte en ny Forsamling i den Forlegenhed at see, at denne Forsam-